



UNIVERSITAT D'ANDORRA

Nota de síntesi sobre la sentència de la Gran Sala del Tribunal Europeu de Drets Humans: TEDH (Gran Sala), *Danileț c. Romania* (15.12.2025)¹

La sentència *Danileț c. Romania*, dictada per la Gran Sala del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) el 15 de desembre de 2025, examina l'abast del dret a la llibertat d'expressió dels jutges quan aquests intervenen en el debat públic mitjançant les xarxes socials ("Facebook" en aquest cas) sobre qüestions relatives a l'Estat de dret i al funcionament democràtic de les institucions. Aquest assumpte és d'especial interès per Andorra, tota vegada que no existeix jurisprudència sobre la llibertat d'expressió dels jutges.

L'assumpte té el seu origen en la sanció disciplinària imposada a un jutge romanès per la publicació, al seu compte de Facebook accessible al públic, de dos missatges relacionats, respectivament, amb un conflicte institucional sobre la prolongació del mandat del cap de l'Estat major de l'exèrcit² i amb les dificultats estructurals del ministeri fiscal en la gestió de les causes penals³.

¹ <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-247796>

² El primer missatge deia: « *Quelqu'un a peut-être remarqué la succession d'attaques, la désorganisation et la décredibilisation que subissent les institutions telles que la Direction générale d'informations et de protection interne, le Service roumain des renseignements, la police, la Direction nationale anticorruption, la gendarmerie, le parquet près la Haute Cour de cassation et de justice, la Haute Cour de cassation et de justice, l'armée. [Les attaques en question] ne sont pas apparues par hasard après « les abus commis par les institutions de pouvoir ». Est-ce que l'on sait ce que signifie le manque d'efficacité, ou pire encore serait la prise de contrôle politique des institutions [en cause] : les services, la police, la justice, l'armée ? Et, à propos de l'armée, quelqu'un a-t-il eu l'occasion de réfléchir à l'article 118 § 1 de la Constitution qui dispose que « l'armée est exclusivement subordonnée à la volonté du peuple afin de garantir (...) la démocratie constitutionnelle » ? Que se passerait-il si un beau jour on voyait l'armée dans la rue pour défendre... la démocratie, car aujourd'hui on constate que le nombre de soutiens est en baisse ? Seriez-vous surpris de réaliser que cette solution serait (...) conforme à la Constitution !? À mon avis, c'est l'arbre qui cache la forêt (...) ».*

³ El segon missatge contenia un enllaç d'hipertext cap a un article, quin títol era : « Le signal d'alarme tiré par un procureur. De nos jours, vivre en Roumanie représente un risque énorme. La ligne rouge a été franchie en ce qui concerne la justice ». L'article consistia en l'entrevista d'un fiscal (C.S.) que exposava el seu punt de vista sobre la gestió dels assumptes penals duta a terme pel ministeri fiscal i sobre les dificultats amb què es trobaven els fiscals en la tramitació dels expedients atribuïts. L'enllaç mencionat anava acompanyat pel següent missatge del jutge sancionat: « *Voici un procureur qui a du sang dans les veines : il parle ouvertement de la libération de détenus dangereux, des mauvaises idées de nos gouvernants en ce qui concerne les réformes législatives, et des lynchages des magistrats !* ».



UNIVERSITAT D'ANDORRA

El Consell Superior de la Magistratura romanès va considerar que aquestes publicacions vulneraven el deure de reserva i perjudicaven la imatge i el prestigi del poder judicial, imposant a l'interessat una reducció temporal de salari (-5% durant dos mesos), sanció que fou confirmada en via jurisdiccional interna.

El TEDH constata, en primer lloc, que la mesura disciplinària constituïa una ingerència en l'exercici del dret a la llibertat d'expressió reconegut a l'article 10 del Conveni. Aquesta ingerència, tot i estar prevista per la llei i perseguir la finalitat legítima de garantir l'autoritat i la imparcialitat del poder judicial, havia de ser necessària en una societat democràtica.

A aquest efecte, la Gran Sala recorda que els jutges, com qualsevol persona, són titulars del dret a la llibertat d'expressió, encara que el seu exercici es trobi condicionat per deures específics derivats de la seva funció. Aquests deures no poden, però, interpretar-se de tal manera que se'ls exclogui del debat públic sobre qüestions d'interès general, especialment quan aquestes afecten l'ordre constitucional, la separació de poders o el funcionament del sistema judicial.

El TEDH considera que els missatges controvertits podien ser raonablement entesos com una defensa de l'ordre constitucional i com una contribució a un debat d'interès general sobre el funcionament de la justícia, sense incitació a la violència ni afectació concreta a procediments judicials en curs. A més, observa que les autoritats nacionals no van justificar, de manera suficient, en què consistia l'eventual afectació a l'autoritat del poder judicial o a la confiança del públic en ell.

Finalment, el TEDH observa que la sanció imposada, encara que moderada, era susceptible de produir un efecte dissuasiu sobre la llibertat d'expressió dels jutges. En conseqüència, conclou que la ingerència no responia a un imperatiu social imperiós ni es basava en motius pertinents i suficients, i declara la vulneració de l'article 10 del Conveni europeu per a la Salvaguarda dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals.

15 de desembre del 2025



OHPI-UE

Observatori Interdisciplinari
d'Història, Ciència Política,
Relacions Internacionals i Unió Europea
UNIVERSITAT D'ANDORRA